

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoP/26/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6215205981
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6215205981.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici vo veci starostlivosti o maloleté deti: Q. V., nar. X.XX.XXXX a Q. V., nar. X.XX.XXXX, obaja bytom ako rodičia, zast. Úrad práce sociálnych vecí a rodiny B. S., deti rodičov matky: Q. V., nar. X.X.XXXX, bytom P. XXX/XX, B. S., zast.: JUDr. Vladimír Zvara, advokát, SNP 1/A, Veľký Krtíš, otca: H. J. V., nar. XX.X.XXXX, bytom P. XXX/XX, B. S., zast.: X. J. O., nar. XX.X.XXXX, bytom B. K. XX, B. S., o návrhu matky mal. na úpravu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, o odvolaní matky maloletých detí a otca maloletých detí proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 7P/148/2015-124 zo dňa 07.03.2016 v spojení s opravným uznesením sp. zn. 7P/148/2015-138 zo dňa 14.03.2016, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd uložil otcovi maloletých detí prispievať na výživu maloletých detí výživným vo výške na každé z detí po 130,- Eur mesačne za obdobie od 04.02.2016 do 01.03.2016 a vo výroku o nedoplatku výživného za čas od 04.02.2016 do 01.03.2016 v čiastke 233,70 Eur z r u š u j e a v tejto časti vracia vec na ďalšie konanie prvostupňovému súdu.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom súd konanie o zverenie maloletých detí do osobnej starostlivosti matke zastavil. Ďalej rozhodoval o vyživovacej povinnosti otca maloletých detí, pričom rozhodol, že otec maloletých detí je povinný prispievať na výživu maloletých detí V., Q., nar. XX.XX.XXXX a Q., nar. XX.XX.XXXX výživným vo výške na každé z detí po 130,- Eur mesačne, a to za obdobie od 04.02.2016 do 01.03.2016 s tým, že výživné je splatné k rukám matky do 15-teho dňa v mesiaci vopred. Nedoplatok výživného za čas od 04.02.2016 do 01.03.2016 v čiastke 233,70 Eur je otec povinný zaplatiť k rukám matky detí do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení poukázal na to, že rodičia maloletých detí v čase podania návrhu, ktorý bol podaný dňa 18.08.2015, boli manželia, v tom čase žili v spoločnej domácnosti, resp. bývali v spoločnom rodinnom dome. V dôsledku rodinných konfliktov rodičia maloletých detí nežili spolu, každý z rodičov osobitne zabezpečovali potreby maloletých detí, a to jednak výkonom osobnej starostlivosti o maloleté deti, zabezpečením potrieb detí, či to už bola kúpa ošatenia, úhrady za potreby a stravovanie, školské pomôcky, kultúrno-záujmová činnosť, rekreačná činnosť, mimoškolská činnosť na G. T.S.. Manželstvo účastníkov bolo v konaní vedenom u Okresného súdu Veľký Krtíš, sp. zn. 11P/55/2015 rozvedené, maloleté deti na čas po rozvode boli zverené do osobnej starostlivosti matke, otcovi bola uložená povinnosť prispievať na výživu maloletých detí počnúc dňom právoplatnosti výroku o rozvode manželstva výživným na každé z detí po 130,- Eur mesačne. Zároveň bol upravený styk otca s maloletými deťmi. Rozsudok súdu vo veci rozvodu manželstva rodičov maloletých detí v časti rozvodu manželstva a v časti zverenia maloletých detí do osobnej starostlivosti matke nadobudol právoplatnosť dňom 01.03.2016, rozsudok súdu vo výroku o určenom výživnom z dôvodu podaného odvolania právoplatnosť nenadobudol. Matka s maloletými deťmi bývali v spoločnom rodinnom dome ako odporca do 04.02.2016, kedy opustila matka aj s deťmi spoločnú domácnosť. Súd konštatoval príjmy matky, a to poberanie minimálnej mzdy od 01.09.2015, invalidného dôchodku vo výške 190,- Eur, príjmy zo živnosti, ktoré predstavovali mesačne cca 418,- Eur. Vo zvähu k otcovi maloletých detí súd zistil, že tento je nezamestnaný, poberá výsluhový dôchodok vo výške 761,- Eur

mesačne. Na základe pripojených dokladov súd konštatoval výdavky na maloleté deti, a to v súvislosti s návštevou G. T.S. u obidvoch detí cca 238,- Eur ročne, stravné v škole na jedno dieťa 1,09 Eur na deň, úhradu za I. tréningy pre obidve deti cca 800,- Eur (40 dvojhodín po 20,- Eur), výdavky na I.bory, obuv, športové a cestovné náklady, celkové výdavky pre deti za školský rok prestávajú 1 210,- Eur. Súd poukázal na to, že vyživovacia povinnosť obidvoch rodičov, ako aj právo maloletých detí na ňu trvá bez ohľadu na to, do čej výchovy je maloleté dieťa právne zverené, zákonnou povinnosťou oboch rodičov je prispievať na výživu svojich detí, pričom výživou, na ktorú obidvaja rodičia prispievajú, sa rozumie zaobstarávanie, resp. uspokojovanie všetkých životných potrieb pre všestranný telesný a duševný vývoj dieťaťa. Je v tom zahrnuté aj uspokojovanie potrieb bývania dieťaťa. Poukázal na to, že v prípade, ak by mala byť určovaná vyživovacia povinnosť za dobu minulú, nesmie sa zabudnúť zistiť, aké čiastky boli rodičom na výživné už poskytnuté, či tieto čiastky zodpovedali hľadiskám uvedeným v ust. § 75 ods. 1, či rodič neprispieval prípadne na výživu maloletých detí aj inak, napr. naturálne, čo by bolo treba tiež zhodnotiť. Súd poukázal na to, že od podania návrhu až ku dňu 04.02.2016 matka spolu s maloletými deťmi žili v domácnosti spolu s otcom maloletých detí, pričom obidvaja sa podieľali na zabezpečovaní potrieb maloletých detí, každý svojim spôsobom. Matka sama potvrdila niekoľkokrát, že otec maloletým deťom kupoval či už ošatenie, obuv, resp. školské pomôcky, aj keď sa presne nevedela vyjadriť k jednotlivým komponentom poskytnutým otcom, pričom je nesporné, že otec maloletým deťom poskytoval naturálne plnenie, tým si plnil vyživovaciu povinnosť. Okrem iného prispieval deťom výživným aj formou poskytovania bývania v rodinnom dome, pričom výdavky súvisiace so zabezpečením týchto nákladov znášal výlučne otec maloletých detí. Otec maloletým deťom poskytoval plnenia na zabezpečenie ich potrieb, ktoré súvisia s rozvojom ich osobnosti, zabezpečením ich kultúrneho a športového využitia, jednak účasťou na rôznych výletoch mimo SR, úhradami v rámci zabezpečovania športového využitia (návšteva plavárne, aquaparku a pod.), ako aj výkonom osobnej starostlivosti. Nesporné je, že i matka maloletých detí zabezpečovala starostlivosť o maloleté deti a tiež aj potreby maloletých detí. Keďže súd mal preukázané, že od 04.02.2016 rodičia maloletých detí nežijú v rodinnom dome, matka detí spolu s deťmi odišla, znamená to, že otec detí od uvedenej doby už deťom neposkytuje a nezabezpečuje uspokojovanie potrieb bývania - pre deti už na tento účel finančné prostriedky vynakladať nemusí. Pokiaľ sa týka osobnej starostlivosti, túto prevzala matka detí, preto súd uložil otcovi detí povinnosť prispievať na výživnom v súlade s ust. § 62 ods. 1, 2, 4, 5 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine vo výške 130,- Eur na každé dieťa. Súd poukázal na to, že otec je výsluhový dôchodca, okrem dôchodku iný príjem nemá, avšak podľa názoru súdu s prihliadnutím na zásadu potenciality, z ktorej súd musí pri rozhodovaní o výživnom vychádzať, je tento schopný s prihliadnutím na svoje vzdelanie sa zamestnať a takýmto spôsobom si zvýšiť svoj príjem a platiť výživné vo výške tak, ako to súd určil. Súd poukázal na potreby detí súvisiace s ich vekom a zároveň so zabezpečením ich všestranného telesného a duševného rozvoja.

V zákonnej lehote proti rozsudku prvostupňového súdu v časti určenia výživného a určenia nedoplatku na výživnom podala matka a otec maloletých detí odvolanie.

Matka maloletých detí v písomnom odvolaní navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým súd zaviazal otca prispievať na výživné od 04.02.2016 do 01.03.2016 vo výške po 130,- Eur mesačne na každé dieťa a vo výroku, ktorým vyčíslil nedoplatok vo výške 233,70 Eur zrušil a prikázal súdu prvého stupňa vo veci znovu konať a rozhodnúť, alternatívne navrhla rozsudok v napadnutej časti zmeniť tak, že súd zaviazá otca prispievať výživným na každé dieťa po 130,- Eur mesačne, počnúc dňom 18.08.2015 do 01.03.2016 spolu so zameškaným výživným. Poukázala na to, že návrh podala dňa 18.08.2015, napriek tomu prvostupňový súd, vychádzajúc z odôvodnenia rozsudku, oprel svoje rozhodnutie o zistenie, že až do 04.02.2016 spolu s maloletými deťmi žila v domácnosti spolu s otcom a mali sa obaja podieľať na zabezpečovaní potrieb detí každý svojim spôsobom, ktorý spôsob však súd bližšie nešpecifikoval. Súd uzavrel, že otec poskytoval naturálne plnenie a tým si plnil vyživovaciu povinnosť. Bez akejkoľvek opory v listinných dôkazoch alebo v iných dôkazoch súd uviedol, že okrem iného prispieval deťom výživným aj formou poskytovania bývania v rodinnom dome, pričom výdavky súvisiace so zabezpečením týchto nákladov znášal výlučne otec maloletých detí. Z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, ako sa súd vysporiadal s tým, že rodinný dom patrí do bezpodielového spoluvlastníctva a že matka detí rovnako poskytovala a hradila prevádzkové náklady rodinného domu a pod. Rozhodnutie súdu nemá oporu v zistenom skutkovom stave a bezdôvodne priznáva otcovi to, čo si neobjektívne priznáva vo svojich vyjadreniach. Nepopiera určité drobné plnenie zo strany otca a z tohto dôvodu pôvodný návrh, v ktorom žiadala priznať výživné na každé dieťa po 175,- Eur, ponížila na sumu 130,- Eur. Od augusta minulého roku neuhrádzali spoločné náklady na svoje potreby, otec najmenej od augusta minulého roka na výživu detí neprispieval plnohodnotne. Súd dostatočnou mierou nezvážil a

nevyhodnotil to, či obaja rodičia v čase od podania návrhu prispievali na výživu svojich detí podľa svojich možností, schopností a majetkových pomerov. Priamu osobnú starostlivosť pre deti zabezpečovala ona, vo väčšej miere finančne kryla potreby detí, a to najmä v súvislosti s návštevou školy. Nepopiera, že otec účelovo poskytol vecné plnenia, avšak boli to prevažne veci, ktoré sa v okamihu ich poskytnutia nedali ešte u detí využiť. Súd v dostatočnej miere neprihliadol, že hlavná ťarcha starostlivosti od podania návrhu spočívala na nej, neprihliadal na výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť, čím myslí predovšetkým veci, ktoré deti nevyhnutne nepotrebovali, kým na druhej strane bolo im potrebné zabezpečovať školské potreby, školské pomôcky, aktuálne oblečenie a pod. Samotné zdôvodnenie súdu spočívajúce v tom, že deťom nepriznal právo na výživné do obdobia, kým bývali spoločne v spoločne nadobudnutom dome sa jej nejaví ako preskúmateľné, logické a jednoznačné. Povinnosťou každého rodiča je korigovať svoje výdavky tak, aby mohol plniť výživné. Ak rodičia žijú spolu bez spoľahlivého zistenia skutočností, v akom rozsahu otec detí dobrovoľne plnil svoju vyživovaciu povinnosť, nemožno urobiť spoľahlivý záver o tom, či v danom prípade sú alebo nie sú splnené predpoklady na rozhodnutie súdu podľa § 65 ods. 2 Zákona o rodine. Nesúhlasí, aby sumu 200,- Eur súd započítal ako výživné, pretože túto sumu otec poskytol z iného titulu, než na krytie potrieb detí. V nadväznosti na odvolanie proti výške výživného v rozvodovej veci, napadá aj výrok, ktorým súd od 04.02.2016 ustálil výživné na sumu 130,- Eur mesačne na každé z detí. Od okamihu, keď odišli zo spoločného domu mal súd ustáliť výživné v pôvodne požadovanej výške, pretože od tohto dátumu neposkytuje otec adekvátne naturálne plnenie.

Otec maloletých detí v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky poukázal na to, že matka mala možnosť v dostatočnej miere sa v rámci súdnych pojednávaní vyjadriť a predložiť dôkazy, ako aj vyjadriť sa k dôkazom predloženým otcom maloletých detí. Má za to, že súd v dostatočnej miere spoľahlivo zistil, v akom rozsahu otec detí dobrovoľne plnil svoju vyživovaciu povinnosť. Okrem naturálií, ako aj pri celkovom uhrádzaní režijných nákladov na rodinný dom, na výživnom v spornom období prispel aj finančnou čiastkou, a to 100,- + 100,- + 2x po 50,- Eur, ako aj 120,- Eur. Uviedol, že matka sa len čiastočne z rodinného domu odsťahovala, aj naďalej chodí do domu prať, žehliť, odnáša z rodinného domu elektrospotrebiče a zariadenie. Keď sú deti u neho, naďalej deťom kupuje stravu, navštevuje kultúrno-športové centrá s deťmi.

Otec maloletých detí v písomnom odvolaní proti rozsudku prvostupňového súdu žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie vo veci stanovenia výšky výživného vo výške 130,- Eur zrušil, ako aj následne vypočítaný nedoplatok výživného za čas od 04.02.2016 do 01.03.2016 upravil podľa predložených dôkazov. Poukázal na svoje písomné vyjadrenie zo dňa 02.06.2015, v ktorom jasne deklaroval jeho vzťah k maloletým deťom, ako aj otcom vynaložené finančné prostriedky na ich výživné, a to v čiastke 41,36 Eur bez zarátania potravín. V spornom období, teda od podania návrhu na výživné matkou až do nadobudnutia právoplatnosti rozsudku o rozvode, pre maloleté deti zo strany otca boli vynaložené finančné prostriedky formou výživného v omnoho vyššej čiastke, ako to určil súd. Má za to, že súd nezohľadnil fakt, že mimoškolské, kultúrne, ako aj športové aktivity, vrátane letnej dovolenky tak v minulosti, ako aj v budúcnosti bude opäť vykonávať výlučne otec maloletých detí, ktoré patria takisto do kategórie výživného a táto čiastka pre otca predstavuje sumu 165,72 Eur mesačne, teda 82,86 Eur mesačne na jedno maloleté dieťa. V tejto čiastke sú zarátané aj mesačne odložené finančné prostriedky na letnú dovolenku po 100,- Eur. Otcom navrhnutá výška výživného 80,- Eur k rukám matky s otcom vynaloženými finančnými čiastkami vo výške 82,86 Eur predstavuje sumu 162,86 Eur, čo je vyššia suma ako súdom určená čiastka 130,- Eur. Otcom vynaložené finančné prostriedky na výživnom, či už pred rozvodom alebo po rozvode nie je možné do výživného nezapočítať. Ak súd v tomto rozsudku zohľadnil vynaložené finančné prostriedky otcom na výživnom, nazdáva sa, že aj po rozvode je potrebné rátať s aktivitami, ako aj s nákladmi otca na maloleté deti. V ďalšom sa vyjadroval ku konaniu matky maloletých detí vo vzťahu k rodinnému domu a odnášaniam vecí, resp. k správaniu sa matky maloletých detí v rodinnom dome.

Matka maloletých detí v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že sa pridrižiava tvrdení uvedených v písomnom odvolaní proti rozsudku prvostupňového súdu. Vyjadrenia účastníkov vo vzťahu k poskytovanému výživnému, resp. k uspokojovaniu základných životných materiálnych potrieb detí sú protichodné, bolo povinnosťou súdu jednoznačne uviesť, prečo uveril jednostrannému vyjadreniu otca, hoci podľa jej názoru objektívnymi argumentmi preukázala, že skutočnosti uvádzané otcom nie sú pravdivé. Žiadala, aby súd nezohľadnil také krytie životných potrieb, ktoré neboli účelné, resp. neboli žiaduce pre deti. Vyjadrenia otca sú odlišné s jeho výpoveďou na pojednávaní, kde zvýrazňoval hlavne to, že plnil vyživovaciu povinnosť výkonom osobnej starostlivosti a žiadal započítať aj zabezpečovanie

prevádzky nehnuteľností, uvádzal výdavky na „SIPO,“ výdavky na úpravu terénu a pod. V rámci dokazovania nepopierala príspevok na výživu zo strany otca, avšak zvýraznila, že ona platí pre deti T.S., stravu v škole, B.S., B. krúžok, ďalšiu záujmovú činnosť, a to cca 100,- Eur mesačne. Otec potreby financuje tak, že deťom v nákupnom stredisku nakúpi jedenie, prípadne potraviny na prípravu jedla. Otec v počiatočnom štádiu dokladoval všetky možné výdavky, ktoré v tom období mal. Na pojednávaní dňa 18.01.2016 otec pripustil, že režijné náklady na rodinný dom a výdavky na deti boli v rovnakom podiele a pomere s matkou. Tu treba ešte dopočítať matkinu osobnú starostlivosť o deti, takže rovnováha do obdobia rozvodu, aj keď žili v jednom rodinnom dome, nebola. Tvrdenie otca, že od podania návrhu do rozvodu manželstva vynaložil finančné prostriedky v omnoho vyššej čiastke, než ako to určil súd, nezodpovedá skutkovému stavu. Problematika letných dovolení s podstatou tejto veci nemá žiaden súvis. Úvahy otca ohľadom vynaložených finančných prostriedkov po rozvode s touto vecou nesúvisia, rovnako ako aj problematika užívania rodinného domu.

Kolízny opatrovník maloletých detí sa k podaným odvolaniam rodičov maloletých detí písomne nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ust. § 212 ods. 2, písm. a) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok okresného súdu podľa § 221 ods. 1, písm. f) O.s.p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na potvrdenie rozsudku prvostupňového súdu v napadnutej časti v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p., ani na jeho zmenu v zmysle § 220 O.s.p. Treba prisvedčiť námietke matky maloletých detí v podanom odvolaní, že hoci prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že obaja rodičia sa mali podieľať na zabezpečovaní potrieb detí, každý svojím spôsobom, tento spôsob však bližšie nešpecifikoval. Súd ustálil, že otec poskytoval naturálne plnenie, čím si plnil vyživovaciu povinnosť, avšak z odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejmé, ako sa súd vysporiadal s tým, že aj matka detí poskytovala a hradila prevádzkové náklady rodinného domu, keď zároveň súd ustálil, že otec detí okrem iného prispieval deťom výživným aj formou poskytovania bývania v rodinnom dome, pričom výdavky súvisiace so zabezpečením týchto nákladov znášal výlučne otec maloletých detí, čo však nezodpovedá obsahu spisu. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd pri odôvodňovaní rozhodnutia nepostupoval dôsledne v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p., pre nedostatok dôvodov rozsudok prvostupňového súdu trpí vadou nepreskúmateľnosti, čím základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Práve odôvodnenie rozhodnutia dovoľuje účastníkom konania posúdiť, ako súd ich vec vyložil a aplikoval príslušné procesné predpisy, akými úvahami sa správal pri svojom rozhodovaní o veci. Odôvodnenie rozhodnutí súdov tvorí v tomto smere súčasť spravodlivého súdneho procesu a zodpovedá základnému právu na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR. Odôvodnenie rozsudku je veľmi významnou časťou rozsudku, a to z hľadiska presvedčivosti, logickej konzistentnosti a preskúmateľnosti súdneho rozhodnutia. Z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, akými kritériami sa prvostupňový súd riadil pri určení vyživovacej povinnosti otca k maloletým deťom, a to jednak za obdobie od podania návrhu do doby, kým matka s maloletými deťmi opustila spoločnú domácnosť, ako aj za ďalšie obdobie až do obdobia, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok o rozvode rodičov maloletých detí, vrátane rozhodnutia vo vzťahu k starostlivosti o maloleté deti na čas po rozvode, ktorým rozhodnutím obidve maloleté deti na čas po rozvode boli zverené do osobnej starostlivosti matky. Odvolací súd poukazuje na to, že hoci matka sa domáhala určenia vyživovacej povinnosti odo dňa podania návrhu, t. j. od 18.08.2015 a z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd sa takto špecifikovaným návrhom matky aj zaoberal, výrok rozsudku prvostupňového súdu však tomuto nezodpovedá, keďže súd žiadnym výrokom nerozhodol o návrhu matky za obdobie od 18.08.2015 do 03.02.2016. Hoci prvostupňový súd uviedol v odôvodnení rozhodnutia skutkový stav, z odôvodnenia rozhodnutia nie je jednoznačne zrejmé, z akých príjmov toho-ktorého rodiča pri určovaní vyživovacej povinnosti vychádzal, rovnako z odôvodnenia rozhodnutia žiadnym spôsobom nemožno ustáliť, ako súd ustálil odôvodnené potreby maloletých detí, čo je pri určení vyživovacej povinnosti základným predpokladom pre právnu aplikáciu ust. § 62 Zákona o rodine. Odvolací súd tiež uvádza, že konštatovanie súdu v odôvodnení rozsudku, že na zabezpečovaní nákladov v súvislosti s rodinným domom účastníkov konania sa podieľal výlučne otec maloletých detí a práve vo vzťahu k plneniu vyživovacej povinnosti uviedol, že otec deťom prispieval na výživu aj formou poskytovania bývania v rodinnom dome, toto konštatovanie súdu nezodpovedá obsahu spisu, keď aj z výpovede samotného otca maloletých detí vyplýva, že na týchto nákladoch sa podieľali rodičia maloletých detí spoločne. Vzhľadom

na už hore uvedené, odvolací súd ma za to, že postupom súdu, keď pri odôvodnení rozhodnutia nepostupoval v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p., v dôsledku toho odôvodnenie rozhodnutia súdu trpí vadou nepreskúmateľnosti, pričom sa jedná o posúdenie zásadných otázok pre rozhodnutie súdu vo veci samej, odvolací súd rozsudok v odvolaní napadnutej časti zrušil v zmysle § 221 ods. 1, písm. f) O.s.p.

V ďalšom konaní prvostupňový súd sa predovšetkým náležite oboznámi so všetkými dôkazmi, vrátane výpovedí účastníkov konania v súlade s ust. § 132 ods. 2 O.s.p., a v prípade, že dôjde k názoru, že doteraz vykonaným dokazovaním nebol dostatočne zistený skutkový stav vo veci, prípadne vykoná ďalšie dokazovanie, pričom dôkaznú povinnosť ohľadom preukázania plnenia vyživovacej povinnosti tým-ktorým rodičom, majú rodičia maloletých detí. Zároveň v novom rozhodnutí prvostupňový súd rozhodne o návrhu matky maloletých detí v celom rozsahu, vrátane obdobia od 18.08.2015 do 03.02.2016. S prihliadnutím na obsah odvolania matky, kde v závere odvolania uvádzala, že súd mal ustáliť výživné za obdobie od 04.02.2016 v pôvodne požadovanej výške, súd vyzve matku maloletých detí, aby jednoznačne uviedla, akého výživného a za aké obdobie sa domáha pre maloleté deti od otca maloletých detí a o takomto návrhu súd ďalej bude konať.

V novom rozhodnutí prvostupňový súd rozhodne o náhrade trov konania, vrátane trov odvolacieho konania.

Rozhodnutie senát krajského súdu prijal pomerom hlasov 3 : 0.

Rozhodnutie senát krajského súdu prijal pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.